

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobkyně: I. R.,
bytem ,
zastoupena Mgr. Janem Švarcem, advokátem,
sídlem Vodičkova 695/24, Praha 1,
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 29. 1. 2021, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 146,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

ze dne 29. 10. 2020, č. j. X, kterým byla žalobkyni snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

2. V žalobě uvádí, že jí v minulosti byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Z důvodu zhoršení stavu požádala žalobkyně na doporučení lékařů o zvýšení stupně invalidity, na místo toho však došlo k jeho snížení, což žalobkyně nepovažuje za správné. Za problematické považuje, že nebyla lékařem ČSSZ osobně vyšetřena, nýbrž lékař vycházel pouze z lékařských zpráv. Považuje za nestandardní a nepředvídatelný závěr lékaře ČSSZ, který hodnotí předchozí zdravotní posouzení jako proklientské. V době podání první žádosti o přiznání invalidního důchodu, kdy byl žalobkyni přiznán druhý stupeň, trpěla bolestí páteře, což jí mělo způsobovat velmi silné migrény. K těmto zdravotním problémům přetrvávajícím do dnešního dne se v mezidobí přidaly další problémy. Žalobkyně v současné době kromě již uvedených problémů s páteří a bolestí hlavy trpí začínajícím zeleným a šedým zákalem očí, má artrózu v pravém koleni, po prodělané mozkové příhodě není schopna zvednout levou ruku nad hlavu a po prodělané operaci pravého ramene, není schopna nad hlavu zvednout ani pravou ruku. Tyto vleklé zdravotní komplikace mají samozřejmě dopad i na psychický stav, žalobkyně musela být hospitalizována na psychiatrii, vlivem psychiky došlo k selhání organismu, nemohla se postavit na vlastní nohy. Objevují se u ní i sebevražedné sklony, má poruchy přizpůsobení a trpí depresivním syndromem, který se projevuje dlouhodobými úzkostmi. Žalobkyně má proto za to, že o jejím nároku na vyšší invalidní stupeň nebylo ve vztahu k jejím zdravotním problémům rozhodnuto správně, kdy lékař ČSSZ nevzal mimo jiné v potaz zejména mozkovou příhodu se všemi jejími následky a psychický stav, který vygradoval psychickým šokem vedoucím k hospitalizaci. Žalobkyně s ohledem na výše uvedené v současné době pracuje v ochranné dílně (normální zaměstnání dle jejích slov za současného zdravotního stavu nepřipadá v úvahu), kam dochází pouze na 4 hodiny denně, a to se sebezapřením z důvodu konstantní bolesti páteře a bolesti hlavy, delší pracovní dobu není schopna vydržet. Toto potvrzuje i lékařská zpráva z ÚVN ze dne 25. 2. 2021. Žalobkyně má čtyři děti, kdy dvě nejmladší (X a X let) studují a žijí s žalobkyní ve společné domácnosti, partnera žalobkyně nemá. Rozhodnutí žalované proto způsobuje žalobkyni finanční problémy a do budoucna může stav potenciál přerůst do existenční krize. S ohledem na výše uvedené má žalobkyně za to, že by jí měl být přiznán trvale invalidní důchod pro invaliditu druhého či třetího stupně.
3. Žalovaná uvedla, že napadené rozhodnutí vychází z posudku z námitkového řízení ze dne 16. 12. 2020. Navrhla přezkoumání zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV ČR a zamítnutí žaloby.
4. Ve vyjádření ze dne 1. 3. 2022 žalobkyně sdělila, že má za to, že prokázala, že její zdravotní stav odpovídá minimálně invaliditě II. stupně.
5. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání a vyšel z následujících právních předpisů.
7. Podle § 39 odst. 1 ZDP: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*

8. Podle § 39 odst. 2 ZDP: „Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“
9. Podle § 39 odst. 3 ZDP: „Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“
10. Podle § 39 odst. 4 ZDP: „Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“
11. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobkyně si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 22. 6. 2021 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Invalidní ve druhém stupni bez přerušení.
13. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře z oboru neurologie jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně. Při vypracování posudku vycházela komise ze soudního spisu, spisu sociálního zabezpečení zdravotnické dokumentace praktického lékaře.
14. Podle komise se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Vzhledem k tomu, že nelze dle komise ve sledovaném období prokazatelně objektivním způsobem doložit stabilizaci nebo zlepšení zdravotního stavu v porovnání s obdobím, ve kterém byla žalobkyně uznána

invalidní ve druhém stupni, konstatovala komise splnění předpokladu pod podřazení zdravotního postižení pod kapitolu XIII oddíl E položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity. Komise zvolila horní hranici rozmezí (30-40%) vzhledem k průběhu postižení a přidruženým postižením. Pro omezení některých denních aktivit a vzhledem k rozsahu a tíži příznaků duševní poruchy splňuje žalobkyně hlediska § 3 odst. 1 vyhlášky, komise zvýšila hodnotu o 10% na celkových 50%. Na základě lékařských nálezů nebylo shledáno posudkově medicínské odůvodnění pro hodnocení stavu dle písm. d) položky. Vzhledem k právní úpravě postižení neodpovídá § 6 vyhlášky. Nejde tak o totožné hodnocení jako bylo učiněno posudkem PSSZ a ČSSZ. Podle názoru komise byl posudkově podhodnocen dopad opakované dočasné pracovní neschopnosti a opakovaného prodloužení nemocenských dávek na pracovní schopnost žalobkyně při jeho komplexním zhodnocení, z funkčního hlediska zvládání zátěže i schopnost sociálního zapojení a sociálního fungování. Za rozhodující příčinu nebyla označena duševní porucha, nepochybně se však jednalo o psychosociální faktor zvyšující riziko vývoje chronických obtíží. Žalobkyně je schopna vykonávat bez zdravotní újmy soustavnou pracovní činnost v podmínkách vhodných pro vertebropata. Vyloučena je náročná práce spojená s fyzickou námahou, manipulace s těžkými břemeny, práce ve vynucené nebo nefyziologické poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách. Vyloučena je také práce náročná psychicky. Komise se zabývala i doloženými lékařskými nálezy po době rozhodné pro posouzení a konstatovala, že korespondují se zjištěným zdravotním stavem a funkčním postižením.

15. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 22. 6. 2021 při rozhodování vyšel. Komisi byly zohledněny i doložené lékařské nálezy. Pokud dle posudku byla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 50%, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
16. V novém rozhodnutí je Česká správa sociálního zabezpečení povinna dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobkyně, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení za právního zastoupení - 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. po 1 000 Kč (tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, neboť odměna advokáta je určena tarifní hodnotou 5 000 Kč, tedy 1 000 Kč za úkon (§ 9 odst. 2 advokátního tarifu - ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění se považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč). K tomu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení č. j. 6 Ads 209/2019 - 62 ze dne 10. 11. 2020 uvedl : *Zvláštní tarifní hodnota pro věci sociálního zabezpečení dle § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), obecně neporušuje zásadu rovnosti (čl. 1, čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ve spojení s právem podnikat a právem*

získávat prostředky pro své životní potřeby prací podle čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny. Dále soud přiznal 2x režijní paušál po 300 Kč, včetně DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V Praze dne 5. 5. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce